

Sygn. akt II C 1035/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

Przewodniczący SSO Adam Kmiecik

Protokolant Monika Bartos

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2015 roku w Łodzi

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej (...) Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda T. P. kwotę 70.000 (siedemdziesiąt tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 8 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda tytułem skapitalizowanych odsetek za okres od 7 stycznia 2013 roku do 29 lipca 2013 roku kwotę 5.061 (pięć tysięcy sześćdziesiąt jeden) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.100 (cztery tysiące sto) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w tym 3.600 (trzy tysiące sześćset) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. obciąża pozwanego kwotą 3.253 (trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt trzy) złote tytułem zwrotu nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu, płatną na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Łodzi.

Sygnatura akt. II C1035/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 lipca 2013 roku wniesionym przeciwko (...) Towarzystwo (...) S.A V. (...) w W. powód wniósł o zasądzenie kwoty 70.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8.01.2013 roku, zasądzenie od pozwanego kwoty 5.061 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych od kwoty 70.000 zł za czas od 7.01.2013 roku do dnia 29.07.2013 z ustawowymi odsetkami od daty doręczenia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż podstawą jego roszczeń jest umowa ubezpieczenia auto-casco dotycząca omawianego pojazdu A. (...) 09 8P o nr nadwozia (...) zawarta na czas od 25.01.2012 roku do dnia 24.01.2013 roku z określeniem sumy ubezpieczenia na kwotę 70.000 zł wg kompleksowej polisy typu (...) Nr (...) w pakiecie (...), a nadto aneksem do umowy ubezpieczenia z dnia 3 lutego 2012 roku, którym rozszerzono ubezpieczenie auto-casco o opcję stałej sumy ubezpieczenia. Powód wskazał, iż w dniu 22 grudnia 2012 roku ubezpieczony pojazd został skradziony, w związku, z czym powód zawiadomił o tym pozwanego, wnosząc o wypłatę należnego odszkodowania. Pozwany odmówił wypłaty.

(pozw, k. 3-9)

Pismem z dnia 29 sierpnia 2013 roku powód sprecyzował powództwo w ten sposób, że wniósł o zasądzenie kwoty 70.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 lipca 2013 roku zamiast jak wskazano pierwotnie w pozwie od dnia 8 stycznia 2013 roku.

(pismo z dnia 29 sierpnia 2013 roku k. 60)

Postanowieniem z dnia 6 września 2013 roku Sąd zwolnił powoda od kosztów sądowych w części wykraczającej ponad kwotę 500 złotych każdorazowej należności.

(postanowienie z dnia 6 września 2013 roku k. 71)

Pismem z dnia 17 lutego 2014 roku pozwany wniósł odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany zakwestionował zasadę odpowiedzialności pozwanego oraz zakres i wysokość szkody.

(odpowiedź na pozew k. 98-101)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód w celu zakupienia, samochodu udał się z osobą współpracującą z pośrednikiem firmy KFZ- (...) z S. właścicielem samochodu, którym zainteresowany był powód, do Niemiec. Ofertę sprzedaży powód znalazł w Internecie. Powód spotkał się z pośrednikiem w/w firmy będącej właścicielem samochodu. Pośrednik dysponował wszystkimi dokumentami pojazdu, którym zainteresowany był powód tj. Samochodu marki A. (...) o numerze nadwozia (...). Po obejrzeniu pojazdu, który zgodnie z wcześniejszą wiedzą powoda był uszkodzony i wymagał remontu, powód zdecydował się na jego zakup za 3.500 Euro. Powód uzgodnił z pośrednikiem firmy, iż wpłaci zaliczkę w wysokości 1000 Euro , natomiast pozostała część ceny tj. 2500 Euro powód uiszczył po sprowadzeniu pojazdu do Polski, wtedy też podpisał umowę sprzedaży.

(zeznania powoda zapis dźwiękowy 00:02:27 -00:06:36 protokół rozprawy z dnia 23 stycznia 2015 roku k. 181)

Po kilku dniach samochód na lawecie został przywieziony do Ł. i powód odebrał go od R. R., który dysponował wszystkimi dokumentami dotyczącymi pojazdu i dokumentem (...)K. - podpisanym przez przedstawiciela firmy, do której pojazd należał. Powód w/w dokument podpisał i uiszczył resztę uzgodnionej ceny.

Od przywiezionego na niemieckich numerach samochodu (...) - A. (...) o numerze nadwozia (...) T. P. uiszczył stosowne opłaty. Powód przeprowadził gruntowny remont zakupionego pojazdu w/w pojazdu.

W dniu 30.12.2011 r. pojazd ten został dopuszczony do ruchu przez Podstawową Stację Kontroli Pojazdów (...)w P., która po badaniu technicznym potwierdziła jego sprawność w świetle wymogów ustawowych.

Pojazd nabyty przez powoda został po przedstawieniu umowy sprzedaży, niemieckiego dowodu rejestracyjnego (tzw. briefu) innych dokumentów, które powód otrzymał od pośrednika, a które były związane z pojazdem- zarejestrowany przez Prezydenta Miasta Ł. najpierw czasowo 23.01.2012 r. potem w dniu 19.03.2012 r na stałe. Pojazdowi został nadany numer rejestracyjny (...).

T. P. w dniu 25.01.2012 r. zawarł ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia auto-casco dotycząca nabytego pojazdu A. (...) typ (...)o nr nadwozia (...) — na czas od 25.01.2012 r. do dnia 24 stycznia 2013 roku z określeniem sumy ubezpieczenia na kwotę 70.000 złotych wg kompleksowej polisy typu (...) Nr (...) w pakiecie (...) - a nadto aneksem do tej umowy ubezpieczenia. Powód w dniu 3.02.2012 r. - rozszerzył ubezpieczenie auto-casco o opcję stałej sumy ubezpieczenia - przez cały okres ochrony - uiszczając za to rozszerzenie składkę, i która to czynność była poprzedzona wyceną pojazdu przez rzeczoznawcę zaakceptowana przez stronę pozwaną.

Podczas zawierania umowy ubezpieczenia auto-casco w dniu 25.01.2012 r. jak i w dniu 3.02.2012 r. przy rozszerzaniu opcji (stała suma ubezpieczenia przez cały okres ochronny) - agent ubezpieczeniowy dokonując w imieniu strony

pozwani zawarcia umowy nie kwestionował legalności nabycia pojazdu przez powoda z pośrednictwem osoby w Niemczech, ani też dokumentów potwierdzających tę transakcję oraz identyfikujących samochód.

(okoliczność bezsporna, nadto: dokument (...) K. k. 14, dokument potwierdzający zapłatę akcyzy. 15, Zaświadczenie potwierdzające uiszczenie podatku od towarów i usług k.16, dokument identyfikacyjny pojazdu k.17, zaświadczenie o przeprowadzonym badaniu technicznym pojazdu, k.18, aneks do umowy ubezpieczenia z dnia 2.02.2012 roku k.20-21, kserokopia uwierzytelnionego tłumaczenia z języka niemieckiego dowodu rejestracyjnego zakupionego przez powoda pojazdu k. 22, decyzja o czasowej rejestracji NR (...)z dnia 23 stycznia 2012 roku k. 29, decyzja NR (...) K. 29 verte. Ubezpieczenie C. Komunikacja POLISA nr (...) k.20 verte, zeznania powoda zapis dźwiękowy 00:06:36-00:11:15 protokół rozprawy z dnia 23 stycznia 2015 roku k.181)

W dniu 11.12.2012 r. powód pozostawił pojazd na parkingu pod klubem sportowym (...), przy ul. (...) w Ł. do którego regularnie uczęszczał. Po wyjściu z klubu okazało się, że pojazd został skradziony. O zaistniałej sytuacji powód niezwłocznie powiadomił policję i stronę pozwaną. Czynności podjęte przez policję nie doprowadziły do chwili obecnej ani do odnalezienia pojazdu, ani też do ujawnienia sprawcy bądź sprawców kradzieży - mimo, że teren pod klubem sportowym (...) jest monitorowany,

(zeznania powoda zapis dźwiękowy protokół rozprawy z dnia 23 stycznia 2015 roku k.181)

Pismem z 12.12.2012 r. strona pozwana potwierdziła fakt przyjęcia szkody kradzieżowej przedmiotowego pojazdu A. (...) i nadała sprawie nr (...) - wzywając zarazem powoda do przedstawienia decyzji o wyrejestrowaniu pojazdu, cesji przeniesienia praw własności, kompletu kluczyków i reszty dokumentów identyfikujących skradziony pojazd. Powód przedłożył wszystkie żądane dokumenty, wyrejestrował pojazd i dokonał cesji praw jego własności na stronę pozwaną.

(pismo z dnia 12.12.2012 roku k. 12, cesja praw własności pojazdu k.25 Decyzja o wyrejestrowaniu pojazdu z dnia 2 stycznia 2013 roku nr (...), protokół przekazania dokumentów i kluczy k.30)

Strona pozwana decyzją z dnia 7 stycznia 2013 roku zawiadomiła powoda, iż brak jest podstaw do wypłaty odszkodowania ubezpieczenia auto-casco.

Jako powód odmowy wypłaty odszkodowania strona pozwana podniosła, iż złożony przez powoda rachunek zakupu auta z 28.10.2011 r. za 3.500 Euro jest fałszywy- bowiem faktycznie, pojazd marki A. model (...), którego kradzież zgłosił powód i z przyczyny której domaga się odszkodowania, został w dniu 30.09.2011 r. sprzedany przez firmę KFZ- (...), M. M. za kwotę 2100 euro na treści zaś tego autentycznego rachunku zaznaczono, iż pojazd jest po uznaniu w nim tzw. szkody całkowitej.

(pismo z dnia 7 stycznia 2013 k. 13-13 verde)

M. M. nie nabył nigdy pojazdu A. (...) o numerze WIN (...), nie uczestniczył również w jego sprzedaży . M. M. nie upoważnił również nikogo do zakupu w jego imieniu przedmiotowego samochodu. M. M. nie zajmuje się zarobkowo sprowadzaniem samochodów z Niemiec.

(zeznania świadka protokół rozprawy z dnia 24 czerwca 2014 roku k. 167)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody załączonee do akt sprawy dokumentów, akt szkodowych, zeznań świadka, i zeznań powoda. Sad oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z pisemnej opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i szkód komunikacyjnych, uznając iż istotne dla rozstrzygnięcia okoliczności zostały już ustalone.

Sąd O kręgowy zważył , co następuje :

Powództwo jako zasadne podlegało w całości uwzględnieniu.

Powód wykazał, iż zakupił samochód A. od firmy KFZ (...). Pojazd został sprowadzony z Niemiec. Był uszkodzony. Powód przeprowadził remont samochodu. Pojazd został dopuszczony do ruchu po sprawdzeniu jego sprawności przez stację kontroli pojazdów (...) w P..

Dalej, samochód po przedłożeniu wymaganych dokumentów, między innymi umowy sprzedaży i niemieckiego dowodu rejestracyjnego, został zarejestrowany pod numerem (...) przez Prezydenta Miasta Ł., najpierw czasowo w dniu 23 stycznia 2012 roku i w dniu 19 marca 2012 roku na stałe.

Nadto, co jest najistotniejsze w tej sprawie, powód zawarł z pozwaną umowę ubezpieczenia auto – casco w/w samochodu A. (...) numer nadwozia (...) na czas 1 roku tj. na okres od 25 stycznia 2012 roku do 24 stycznia 2013 roku. W tej umowie określono sumę ubezpieczenia na 70.000 zł. Dodatkowo obie strony niniejszego procesu w dniu 3 lutego 2012 roku rozszerzyły wskazane wyżej ubezpieczenie auto – casco o opcję stałej sumy ubezpieczenia, co ze strony powoda oznaczało uiszczenie składki za to rozszerzenie.

Umocowany przedstawiciel pozwanej, agent ubezpieczeniowy, dokonując czynności w imieniu pozwanego, prowadzącego przecież profesjonalną i legalną działalność ubezpieczeniową, sprawdzał tożsamość pojazdu, dokumenty dotyczące pojazdu.

Nadto rozszerzenie polisy miało miejsce po wycenie pojazdu przez rzeczoznawcę i pozwana tę wycenę zaakceptowała.

Przedmiotowy pojazd został skradziony, a przynajmniej powód po powrocie na parking pod klubem sportowym (...) przy ul. (...), stwierdził brak pozostawionego tam samochodu, o czym zawiadomił policję i stronę pozwaną.

Policja nie odnalazła pojazdu ani sprawy szkody zaś pozwana potwierdziła fakt przyjęcia szkody kradzieżowej i wezwała powoda do złożenia szeregu wymaganych dokumentów oraz kluczyków. Powód wypełnił wszystkie zalecenia.

Pozwana omówiła zapłaty odszkodowania podnosząc, iż przedmiotowy samochód został sprzedany przez tę samą firmę innej osobie M. M., co w ocenie pozwanego oznacza, że rachunek za sprzedaż samochodu złożony przez powoda był fałszywy oraz że w treści rachunku zaznaczono, że pojazd jest po uznaniu szkody całkowitej.

M. M., zeznający jako świadek zeznał, że nie nabył nigdy tegoż samochodu, nie sprzedawał go, nie miał samochodu marki A., nie zna T. p. – powoda.

Reasumując, w ocenie Sądu w tej sprawie dotyczącej umowy ubezpieczenia, gdzie stronami są profesjonalna firma ubezpieczeniowa i jej klient konsument, ten ostatni dopełnił wszystkich wymaganych warunków, poddał się stosowanym przez firmę procedurom a więc przedstawił wszystkie żądane dokumenty, sam pojazd, poddał go oględzinom, zgłosił szkodę, wypełnił wszystkie wymagania pozwanego.

Gdyby przyjąć, że w świetle ustaleń, dotyczących rachunku, powód nie miał statusu właściciela pojazdu, to nie oznacza to nieważności umowy ubezpieczenia, powodowi nie można zarzucić złej wiary, uważał się za właściciela, sprowadził pojazd, zarejestrował go, naprawił uszkodzenia i ubezpieczył.

To można przytoczyć taki pogląd, zawarty w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 lutego 1992 roku I ACr 25/92 WSA.

Brak jest podstaw do przyjęcia, że powód umyślnie czy też na skutek rażącego niedbalstwa doprowadził do szkody, a więc nie zachodzą przesłanki z art. 827 § 1 k.c.

Oznacza to również, że nie może tu mieć zastosowania powoływany przez pozwaną § 8 ust 8 pkt 8 OWU (...), który jest niedozwolonym postanowieniem umownym i nie wiąże powoda. Wskazane wyżej postanowienie umowne rażąco narusza interes konsumenta, świadczy o nierównym traktowaniu partnera i wykorzystywaniu pozycji silniejszego bo profesjonalisty a więc zachodzą tu w tej sprawie przesłanki § 1 i 3 art. 385⁽¹⁾ k.c.

Dodać należy, że Sąd przeprowadził także dowody wskazane przez pozwanego a więc przesłuchał świadków M. M., co do drugiego świadka to nie zostały wskazane jego dane personalne.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i szkód komunikacyjnych, bowiem w ocenie Sądu dowód ten nie był konieczny do rozstrzygnięcia i prowadziłby do przedłużenia postępowania.

Zdaniem Sądu, skoro strony zawarły umowę, dodatkowo rozszerzyły umowę auto casco o umowę o opcję stałej sumy ubezpieczenia to oczywiście wiąże ona obie strony i badanie wartości pojazdu byłoby sprzeczne z tą właśnie umową.

Z tych względów Sąd powództwo uwzględnił na zasadzie art. 805 § 1 i 2 pkt 1 kodeksu cywilnego.

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.